

ЗА ЕЗИКОВАТА ГРУПА НА БЪЛГАРСКИЯ ЕЗИК

Светослав Диамандиев

Българската интелигенция е възприела безкритично определението, дошло отвън, съгласно което нашия език е език от славянската езикова група. Никой не го е обосновал. Защото няма формулирани критерии. И до днес. Поради това няма сблъсък на научни мнения. Не може и да има, защото пришиването на езика ни към славянската езикова група е елементарен политически акт без да се намесват аргументи на езикознанието.

Просветеният българин не оспорва догмата поради внушеното му, че твърде много български думи се покриват по звучене и смисъл с руски слова. Тях той възприема като славянски, а всъщност голяма част са думи от Кирило-Методиевия език. Същият този интелектуалец и хората от неговия кръг не знаят, че граматически българският език е различен от всички славянски езици. Толкова различен, че може да се определи като не славянски език. Дори авторът на първата политическа доктрина за славянския произход на българите Ю. Венелин признава, че „Българският език се отличава от всички други сродни езици, като сръбския, хърватския, словенския, руския и пр., и съставя съвсем отделен славянски език”. Тази констатация е важна поради противоречието ѝ с целите на авторовите изследвания.

Другаде определих говоримия език като кула, чиято носеща конструкция са граматичните норми, а думите или лексикалния състав са само облицовъчните плочки по нейните фасади. Няма съмнение, че тези покриващи стените елементи носят морфологичните белези както на езика, от който са заимствани, така и на езика - домакин. Това ще рече, че основната характеристика на всеки език е неговата граматична конструкция, а не основния му речников фонд.

Вече публикувах хипотезата си за Кирило-Методиевия език, като литературен и пригоден към християнската религия език на българското единение. Анализаторите знаят, че славянската му съставка не се е наложила над българската и тракийската, и извън словесно участие граматични следи на славянско влияние почти не се забелязват. В езика ни няма славянски падежи, а глаголите ни могат да изразят действието си в девет времена срещу три в славянските езици. А имената в българския се членуват. Това е най-малкото.

През турското робство в нашите народни говори попадат чрез църковната служба допълнително славянски слова от църковно-славянския език, който е руска редакция на езика на Кирил и Методий.

В същото време българите взимат в езика си дори повече турски думи, отколкото славянски, но не и турски граматични конструкции. Това е пряко доказателство за липсващото основание да се приемат Аспаруховите българи като тюрки, а езика им - тюркски. Ако до тук споменах навлизането на чуждици в езика ни, съм длъжен, да добавя и спомен за страхотния погром върху изначалния български речников фонд от персийски произход, чийто основен състав е бил изхвърлен след 1878 г от „чистачите”(и техните съветници) с убеждението, че са турски. Оформилото се по този начин наличие на множество славянски думи в езика ни не го прави славянски! Английският език има в речниковият си фонд от 60 до 80% думи с френски корени. Но никой не го причислява към романската група. По същата логика няма основание съвременния български език да бъде определен като език от тюркската или от славянската езикова група.

БЪЛГАРСКИЯТ ЕЗИК ТРЯБВА ДА БЪДЕ ЕДИНСТВЕН В САМОСТОЯТЕЛНА БЪЛГАРСКА ЕЗИКОВА ГРУПА.

П.П. Настоящата бележка беше публикувана в сп. ”Детонация” бр.3, 9-16 март 2009 г.

Добавка

В науката, освен езиковите семейства, съществуват и семейства на екземпляри от фауната, съществувала или съществуваща днес. Така например палеонтолозите са идентифицирали въз основа на съхранени фосили, като джудже от семейство котки, същество, с тегло около 2-3 кг., живяло преди 34 милиона години. Няма съмнение, основанието за това научно решение е намерено в общността на скелетовите системи на споменатото животно и съвременните котки. Както изложих в статията си скелетът на езика е неговата граматична система, която е трайна и почти непроменяема. Това се доказва от съхранението на изконната българска граматика в противопоставянето ѝ както на гръцката, така и на славянската и турска.